

NORSK LOVTIDEND

Utgitt etter offentlig tiltak ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 22	Utgitt 14 juni	1946
--------	----------------	------

	Innhold.	Side
Skr.	om instruks for øvelseskjøring med motorvogn i Oslo og Aker m. v.	247
»	om bestemmelser om kjøp og salg av tømmer på rot	249
»	om avvikling av okkupasjonslovgivningen	250
Rundskr.	om omsetn. av ferskt kjøtt, flesk m. v. som ved den off. kjøttkontroll er stemplet med II klasse	251
Skr.	om bestemmelser om jakt for Vestfold fylke	253
»	om at bygningsloven gjøres gjeldende for hele fastlandet samt Andøya i Oddernes m. v.	253
Lov	om tillegg til lov om opprettelse av et pengelotteri fra og med året 1928	254
»	om endr. i lovgivningen om handelsregistre	254
»	om brigde i lov om motorvogner	256
Res.	om bemyndigelse for Kirkedepartementet til å meddele tjenestefrihet og reisetilattelse i semestret for Universitetets lærere og bestillingsmenn	257
»	om statskontroll med skips sjødyktighet	257
»	om ikrafttreden av lov om karing av alshingster m. v.	262
»	om lovlig gjerde i Tiller	262

Skrivelse fra Samferdselsdepartementet.

25 mai.

Med hjemmel i motorvognlovens § 15, niende ledd, fastsettes at politimesteren i Oslo og Aker har adgang til å begrense antall autorisasjoner som sjåførlærer i Oslo og Aker etter behovet, slik at det dog ikke må overstige et av nærværende departement fastsatt største tall. Det område hvor øvelseskjøring ikke kan utøves uten med autorisert lærer som ledsager og med særskilt godkjent læreovogn, bør utvides noe slik at bl. a. også en del av de mest beferdte veger i Aker tas med.

Samferdselsdepartementet har videre stadfestet Instruks for øvelseskjøring med motorvogn i Oslo og Aker, idet dog instruksens punkt 11, 2 angående de betingelser som må være til stede for å kunne oppnå autorisasjon, kan fravikes når det gjelder personer som allerede med autorisasjon er beskjeftiget med opplæ-

25 mai. ringsvirksomhet i Oslo og Aker, eller som på grunn av forholdene har vært tvunget til midlertidig å opphøre med slik virksomhet.

Den stadfestede instruks lyder så:

I.

Innen byens grenser er øvelseskjøring med motorvogn bare tillatt under ledsagelse av en av politiet godkjent lærer og med en av politiet godkjent lærevogn.

Overtredelse straffes etter motorvognlovens § 29, 1, jfr. § 15.

II.

1. Den som ønsker å bli godkjent av politiet som lærer under øvelseskjøring i Oslo, må ha fylt 21 år og ha minst 3 års praksis ved bilverksted eller lavere maskinteknisk utdanning. De bilsakkyndige i Oslo må etter avholdt prøve ha funnet ham skikket som lærer. Han må i de siste 3 år ikke ha vært straffet eller tildelt advarsel for beruselse eller vært straffet for annet forhold som av politiet må antas å gjøre ham uskikket.
2. Søknad om å bli godkjent som lærer stiles til politimesteren i Oslo, Trafikkpolitiet. Søkeren må samtidig med at søknaden leveres, forevise sitt førerkort. Med søknaden skal følge:
 - a. Ny lægeattest angående søkerens syn, hørsel og helse (skjema nr. 202).
 - b. Attest for praksis ved bilverksted eller avgangsvitnesbyrd fra teknisk skole.
 - c. Attest fra 2 troverdige menn om 3 års kjørepraksis i Oslo.
 - d. Attest fra politiet på de steder hvor søkeren har bodd i de 3 siste år, om at han i denne tid ikke har vært straffet eller tildelt advarsel for beruselse. Er han for øvrig straffet må dette opplyses.
3. Hvis forannevnte dokumenter og mulige andre innhentete opplysninger finnes tilfredsstillende, sender politiet søknaden til de bilsakkyndige i Oslo, som foretar den i punkt 1 nevnte prøve til tid som de bilsakkyndige bestemmer og mot erleggelse av gebyr til de bilsakkyndige som fastsettes til kr. 25. Prøven foretas med lærevogn og overensstemmende med Samferdselsdepartementets forskrifter av 3 juni 1942 §§ 34—44.
4. Hvis prøven er bestått, utsteder politiet en skriftlig tillatelse til søkeren til øvelseskjøring innen Oslo by. Under øvelseskjøring innen byen skal læreren ha tillatelsen med seg.

Tillatelsen som kan tilbakekalles når politiet finner at vedkommende antas ikke lenger å fylle de betingelser som stilles for å være lærer, gjelder for et tidsrom av 5 år.

Tillatelsen utstedes enten til vedkommende som sjåførlærer 25 mai. eller som hjelpelærer og ikke utover et av Samferdselsdepartementet fastsatt største samlet antall. Sjåførlærer kan ha inntil 2 hjelpelærere. Hjelpelærer får tillatelse som sånn hos en bestemt sjåførlærer, og den bortfaller når han trer ut av dennes tjeneste. Ved utstedelse av tillatelse som sjåførlærer skal fortrinnsvis dyktige hjelpelærere komme i betraktning.

5. I tillatelsen for sjåførlærer kan tas inn vilkår om:

- a. Plikt til å drive sjåføropplæringen som hovedyrke og personlig eller ved godkjent hjelpelærer.
- b. Plikt til å ha lærevogn med slikt utstyr og av slik konstruksjon som politiet fastsetter.
- c. Plikt til ikke å anskaffe lærevogn uten at denne på forhånd er godkjent av politiet som skikket for dette bruk.
- d. Plikt til å gi elev som skal avlegge prøven hos de bilsakkyndige, skriftlig erklæring om antall timer kjøreundervisningen har vart.
- e. Plikt til å ha passende lokale og undervisningsmateriale etter politiets nærmere bestemmelse herom.
- f. Plikt til å la sine elever delta i felles teoretisk undervisning som med politiets godkjenning anordnes av flere sjåførlærere.
- g. Plikt til å underkaste seg slik kontroll som politiet til enhver tid finner — eventuelt ved de bilsakkyndige — å burde utøve.
- h. Plikt til ikke å drive øvelseskjøring i Oslo sentrum og mest beferdete gater før vedkommende elev har oppnådd slik ferdighet at øvelseskjøringen ikke hindrer den øvrige ferdsel.

Skrivelse fra Landbruksdepartementet.

28 mai.

I medhold av lov om foranstaltninger til å sikre og ordne landets forsyning med livsfornødenheter og andre varer av 14 mai 1917 og kongelig resolusjon av 26 januar 1945, har Landbruksdepartementet 28 mai 1946 gitt følgende bestemmelser om kjøp og salg av tømmer på rot:

§ 1. Det er forbudt å selge og kjøpe eller på annen måte overdra og erverve tømmer på rot, med mindre Landbruksdepartementet i særlige tilfelle på forhånd har gitt samtykke til det.

§ 2. Bestemmelsene om straff og inndraging i §§ 8 og 8 a i lov om foranstaltninger til å sikre og ordne landets forsyning med livsfornødenheter og andre varer av 14 mai 1917 kommer til anvendelse ved overtredelse og medvirkning til overtredelse av denne bestemmelse.

§ 3. Disse bestemmelser trer i kraft straks.

29 mai. Skrivelse fra Justisdepartementet om avvikling av okkupasjonslovgivningen.

I henhold til provisorisk anordning om okkupasjonslovgivningen av 26 januar 1945 § 1 nr. 2 første punktum, jfr. kongelig resolusjon samme dag om bemyndigelse for Justisdepartementet i samhøve med nevnte anordning, har departementet fastsatt at etternevnte bestemmelser skal opphøre å gjelde fra 15 juni 1946:

1940.

- 10 juni. Bestemmelser om tilleggsfrister for rettshandlinger.
- 19 aug. Bestemmelse om at umyndiges midler kan settes i Gjenreisingslånet.
- 30 aug. Bestemmelse om midlertidig tillegg til ekteskapslovgivningen.
- 16 okt. Forordning om trekk i lønn m. v. for fattigvesenets krav.

1941.

- 17 jan. Forordning om visse tinglysingspørsmål i et område av Ogndal herred, Nord-Trøndelag fylke.
- 18 jan. Forordning om plikt for tjenestemenn i politiet m. v. til å la sin blodtype bestemme.
- 18 jan. Forordning om forskrifter for blending med senere endringer.
- 12 mars. Forordning om salg av gassgeneratorer på avbetaling.
- 26 mai. Forordning om tillegg til lov av 31 mai 1912 om fortrinnsrett for visse fordringer.
- 23 sept. Forordning om endring i aksjelovene.
- 14 nov. Forordning om endring i blendingsforskriftene.

1942.

- 21 jan. Forordning om retningslinjer for organiseringen av utvidet egenbeskyttelse i det sivile luftvern.
- 28 jan. Forordning om flytting av skip ved skipsbyggerier og verksteder.
- 12 mars. «Lov» om tillegg til foreldelsesloven m. v. nr. 7.
- 23 april. Midlertidig «lov» om skattefrihet for norske sjøfolks krigsrisikotillegg. nr. 4.
- 13 juni. Forordning om forskrifter for luftvernmessig opptreden.
- 25 juni. «Lov» om lettelse i beskatningen til staten av gevinst ved salg av skip til innenlandsk kjøper. nr. 2.
- 4 des. Forordning om arbeid under flyalarm i livsviktige bedrifter som ikke hører under industriluftvernet.
- 17 des. Forordning om endring av § 63 i forskriftene for blending.

1943.

29 mai.

25 febr. Forordning om huseieres plikt til å sørge for luftvern-materiell for egenbeskyttelsen.

18 mars. Forordning om reserve-nødutganger til nabohus.

1 april. «Lov» om forandringer i skattelov for landet av 18 august

nr. 2. 1911.

1 april. «Lov» om forandringer i skattelov for byene av 18 august

nr. 3. 1911.

5 april. Forordning om retningslinjer for organiseringen av sivilt luftvern på skip.

4 mai. Forordning om personer som blir husville etter luftangrep.

12 aug. Forordning om forandring i blendingsforskriftene.

12 okt. Forordning om endring av forordning av 18 mars 1943 om reserve-nødutganger til nabohus.

2 nov. Forordning om tjenesteplikt i industriluftvernet.

1944.

11 april. Forordning om forandring i blendingsforskriftene.

3 nov. Forordning om tjenesteplikt i egenbeskyttelsen.

16 nov. Forordning om forandring i blendingsforskriftene.

15 des. Forordning om forandring av forskrifter for luftvernmessig oppreden.

Rundskrivelse fra Landbruksdepartementet.

29 mai.

Omsetning av ferskt kjøtt, flesk m. v. som ved den offentlige kjøttkontrollen er stemplet med II klasse.

I medhold av § 14 i lov nr. 1 av 9 februar 1940 om offentlig godkjente slaktehus, offentlig kjøttkontroll m. v., og med samtykke av Prisdirektoratet (jfr. Prisdirektoratets kunngjøring nr. 700 av 17 august 1945 om prisbestemmelser for kjøtt og flesk) bestemmes:

1. *Salg av vare stemplet med II klasse fra egne utsalg — til mat for folk.*

Ferskt kjøtt og flesk av svin, ferskt kjøtt av hest, storfe, sau, geit, rein, elg, hjort, rådyr, dådyr, eller bjørn og organer av disse dyr, som er slaktet på et offentlig godkjent slaktehus eller som er slaktet i — eller fra inn- eller utland innført til en offentlig kjøttkontrollens område og som av den offentlige kjøttkontrollen er kontrollert og i henhold til forskriftene om offentlig kjøttkontroll og om innførsel av kjøtt, flesk m. v. av 3 mai 1946 §§ 13 og 17 er

29 mai. stemplet med II klasse er det forbudt å falby, torgføre, forhandle, motta eller bruke til mat for folk, med mindre slike varer selges i smått fra egne utsalg og etter følgende regler:

Utsalget må være knyttet til et offentlig godkjent slaktehus eller en offentlig kjøttkontrollstasjon og ledes av slaktehusets og/eller kjøttkontrollstasjonens kontrollveterinær (bestyrer eller direktør). Varene underkastes om nødvendig spesiell behandling (sterilisering, saltning) før de selges og oppbevares for sånn behandling sålenge det anses nødvendig. De slakt som selges blir å dele opp i passende stykker og kjøperne skal ikke ha adgang til å få kjøpt mer av varene enn til sin egen familie til 1 — unntakelsesvis 2 — måltider.

Når det gjelder ferskt kjøtt og fleisk av råne, skal det foruten det vanlige stempel for klasse II også anbringes stempelmerke i rød farge og kvadratisk form med sider av 3 cm. Dette stempelmerket skal inneholde ordet «Råne» (i 1 cm høye bokstaver). Slik vare kan da selges til en pøsemakerforretning på stedet mot kvittering for at varen bare blir brukt til framstilling av spekepølse.

Salget skjer mot kontant betaling og til tider som blir å kunn-
gjøre ved oppslag på utsalget. Prisene for de forskjellige deler av slaktet fastsettes av vedkommende kontrollveterinær under hensyn-
tagen til varens kvalitet og til de gjeldende maksimalpriser eller markedspriser, dog slik at prisene skal ligge under detaljprisene for tilsvarende varer, stemplet med klasse I. Utsalgsprisene skal beregnes slik at den pris produsenten får utbetalt for vare merket klasse II blir vesentlig lavere enn for vare merket klasse I. Straks etter salget av det enkelte slakt sendes spesifisert oppgjør på nota til eieren av slaktet. Utsalget kan beregne seg 10 % som trekkes fra i oppgjøret til dekning av utgiftene ved kontrollen og varens behandling og salg.

For de varer som stemples med II klasse kan kontrollveterinæren også der det er egne utsalg bestemme at varene skal selges til dyremat. I så fall blir reglene nedenfor om II klasse vare til dyremat å befølge.

Lokalene for behandling og utsalg og deres innredning og utstyr må være godkjent av Veterinærdirektøren, som for øvrig gis full-
makt til å gi utfyllende bestemmelser og til å gi nærmere instruks om behandlingen av den slags kjøtt og fleisk m. v., som det her handles om.

2. Salg av vare, stemplet med II klasse til dyremat.

Hvis det ikke opprettes slike egne utsalg som foran nevnt må ferskt kjøtt og fleisk m. v. av de dyreslag som er nevnt og som er stemplet med klasse II bare falbys, forhandles, mottas eller brukes til dyremat og etter følgende regler: Slaktet m. v. blir å oppbevare på det offentlige godkjente slaktehus eller kjøttkontrollstasjonen

inntil det er blitt solgt og avhentet. Salget foretas av slaktehuset eller kontrollstasjonen og skjer direkte enten til eier av husdyr eller til en godkjent innkjøpsorganisasjon av husdyreiere mot kvittering for at varen bare skal brukes til dyremat. Veterinærdirektøren fastsetter skjema for slik kvittering. Slik vare skal overstrykes med et dertil egnet ugiftig fargestoff (metylviolet 6. B). Vedkommende kontrollveterinær fastsetter prisen under hensyntagen til varens kvalitet og til gjeldende maksimalpriser eller markedspriser for slik vare. Salget skjer mot kontant betaling. Kontrollveterinæren kan beregne seg 10 % som i forbindelse med andre utgifter ved kontrollen trekkes fra oppgjøret, som straks sendes eieren av slaktet. Kontrollveterinæren kan anta en kommisjonær til å formidle salget og i så fall treffe nærmere avtale med ham om godtgjørelsen innenfor de nevnte 10 %, men kontrollveterinæren må da føre det fornødne tilsyn og er sammen med kommisjonæren ansvarlig for at salget foretas etter disse regler. Når kontrollveterinæren finner det forsvarlig kan han levere et slakt stempelt med II klasse tilbake til produsenten, men på det vilkår at slaktet overstrykes med farge som foran nevnt. I dette tilfelle skal kontrollveterinæren ikke ha 10 % godtgjørelse. Veterinærdirektøren kan gi utfyllende bestemmelser. Forsettlig eller uaktsom overtredelse av disse regler eller forsøk derpå er straffbart. Jfr. § 23 i den forannevnte lov nr. 1 av 9 februar 1940.

Skrivelse fra Landbruksdepartementet.

29 mai.

Med hjemmel i § 44 i jaktloven av 20 mai 1899, jfr. kongelig resolusjon av 25 september 1931, gis følgende bestemmelser for Vestfold fylke:

1. Tiur, røy, orrhane, orrhøne, jerpe og rugde skal være fredet det hele år.
2. Jakttiden for hare skal være fra og med 15 september til og med 31 desember.

Bestemmelsene gjelder til og med 15 mars 1948.

Overtredelse av bestemmelsene er straffbar.

Skrivelse fra Forsyningsdepartementet.

31 mai.

I medhold av § 1 i lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924 gjøres bygningslovens bestemmelser gjeldende for hele fastlandet, samt Andøya i Oddernes kommune i Vest-Agder fylke.

I henhold til nevnte lovs § 3 bestemmes, i samsvar med Oddernes herredsstyrets vedtak i møte 26 mars 1946, at de bygnings-

31 mai. vedtekter som er stadfestet for Oddernes bygningsdistrikt ved departementets brev av 25 august 1945 også skal være gjeldende for hele fastlandet i Oddernes samt Andøya.

7 juni. **Lov om tillegg til lov av 17 juli 1925 om opprettelse av et pengelotteri fra og med året 1928.**
Nr. 1.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets vedtak av 15 mai 1946 sålydende:

§ 1. Lov om lotterier m. v. av 12 mai 1939 skal ikke være til hinder for at Det Norske Pengelotteri fortsetter sin virksomhet også etter utgangen av året 1942 for et tidsrom av 15 år.

Den årlige innskottssum må ikke være over kr. 50 000 000 fordelt på 12 trekninger.

Bestemmelsene i lov av 17 juli 1925 om opprettelse av et pengelotteri fra og med året 1928, med tilleggslover av 24 juni 1932 og 17 mars 1938 vedblir ellers å gjelde.

§ 2. Denne lov trer i kraft straks. Samtidig bortfaller bestemmelser av 28 mai 1942 og 20 august 1943 om tillegg til og endring i lov av 17 juli 1925 om opprettelse av et pengelotteri fra og med året 1928.

Ti har Vi antatt og bekreftet, liksom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 7 juni 1946.

HAAKON

(L. S.)

Einar Gerhardsen

Leif Østern

7 juni. **Lov om endring i lovgivningen om handels-**
Nr. 2. registre.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets vedtak av 28 mai 1946 sålydende:

I.

I lov om handelsregistre, firma og prokura av 17 mai 1890 skal følgende bestemmelser lyde:

§ 2, første ledd.

Melding til handelsregistret skal gis skriftlig i samsvar med de regler som vedkommende departement fastsetter, og være ledsaget av betaling for registrering og kunngjøring.

§ 3, første ledd.

7 juni.

Nr. 2.

Er en melding ikke i samsvar med de bestemmelser som er gitt i eller i medhold av denne lov, eller inneholder den noe, hvis innførelse i registret ikke er lovheimlet, skal den avvises.

II.

Hvis det ikke etter 31 desember 1933 er inngitt noen melding til handelsregistret vedrørende et firma som er ført inn i dette, skal firmaet slettes i registret når det godtgjøres at forretningen er opphørt.

Hvis registerføreren ikke på annen måte får kjennskap til at forretningen fremdeles er i virksomhet, skal han gjennom anbefalt brev til de anmeldte innehavere eller styremedlemmer under den adresse som er oppført i registret, eller annen kjent adresse, søke opplyst om forretningen er opphørt. Får han ikke svar på sin henvendelse, skal han i «Norsk lysingsblad» rykke inn en oppfordring til vedkommende innehavere eller styremedlemmer om innen 3 måneder fra kunngjøringen å melde fra til handelsregistret om forretningen fremdeles består. Når fristen er utløpet uten at slik opplysning er mottatt, skal firmaet slettes i registret.

Slettelser etter de foregående ledd kunngjøres i «Norsk lysingsblad» på den måte vedkommende departement bestemmer. Utgiftene ved kunngjøringen dekkes av staten.

Er forretningen ikke opphørt, anses firmaet som ikke registrert for så vidt angår dets virksomhet etter slettelsen. Blir firmaet registrert på nytt innen 1 år etter at slettelsen er kunngjort, har det fortrinsrett til det tidligere registrerte firma. For denne registrering betales ikke registreringsgebyr eller stempelavgift.

III.

Denne lov trer i kraft straks. Fra samme tid oppheves de lovgivningsmessige bestemmelser av 11 november 1943 om endring i lovgivningen om handelregistre.

Ti har Vi antatt og bekreftet, liksom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 7 juni 1946.

HAAKON

(L. S.)

Einar Gerhardsen

Leif Østern

7 juni. Lov om brigde i lov om motorvagner av 20
Nr. 3. februar 1926.

VI HAAKON, Noregs Konge, gjør kunnigt:

at Oss er fyrelagt vedtak frå Stortinget av 28 mai 1946 som lyder so:

Lov om motorvagner frå 20 februar 1926, jfr. lover frå 6 juni 1930, 3 juni 1932, 2 juni 1933, 22 juni 1934, 21 juni 1935, 16 juli 1936 og 18 juni 1938 vert brigda soleis:

§ 10. Etter siste leden vert teke inn denne nye leden:

Når kjennemerka vert tekne av med heimel i denne lova, skal politiet og taka tilbake køyreløvet (vognkortet). Førre leden gjeld tilsvarende.

§ 11 niande leden skal lyda:

For motorvogn som høyrer staten til eller motorvogn åt framand makts legasjonssjef som er akkreditert her, trengst inga trygd. I serhøve kan departementet fritaka ein kommune for å leggja ned trygd for motorvagner som den disponerer, eller for visse grupper av slike vogner.

§ 14 får dette tillegget som andre leden i paragrafen:

Den som eig eller brukar motorvogn eller som før har vore eigar eller brukar av motorvogn pliktår å gjeva departementet eller den som departementet gir fullmakt til det, og politiet, dei opplysningar dei krev om vogna med vidare. Denne plikta gjeld utan omsyn til om vogna er registrert eller ikkje. Er vogna avhendt må det om det krevst, gjevast opplysning om kven ho er avhendt til og når.

§ 18, fjerde leden, skal lyda:

Politivedtak om inndraging av førarkort etter første leden kan havast inn for Justisdepartementet som kan korta eller lengja inndragingstida. Er førarkort drege inn etter tredje leden, kan Justisdepartementet etter søknad om det setja ned inndragingstida og under den minstetid som der er sett, når serleg skuldmink ligg føre og inndraging for so lang tid som fastsett vil verka urimeleg hardt. Politivedtaket står ved makt so lenge saka ikkje er avgjort av departementet.

§ 23, første leden, skal lyda:

Avgifta etter punkt 1 i § 22 skal betalast til statens skattoppkrevjarar første gongen før registreringa, seinare på forskot for kvart budsjettår, likevel slik at departementet kan fastsetja at ho skal svarast i terminar. Av motorvogn som vert registrert etter at budsjettåret er teke til vert det lagt avgift som svarar til so mange

månader som står att av budsjettåret. Del av måned vert rekna for 7 juni.
heil måned. Nr. 3.

§ 28, siste leden, første punktum, skal lyda:

Tolloppsynet kan få pålegg om å taka mot andsvarstrygda og vegavgifta for motorvogner som hører heime i utlandet.

Di hev Vi godkjent og stadfest, liksom Vi hermed godkjenner og stadfester dette vedtaket som lov, under Vår hand og riksseglet.

Gjeve på Oslo slott 7 juni 1946.

HAAKON

(L. S.)

Einar Gerhardsen

Leif Østern

Kongelig resolusjon.

7 juni.

Kirke- og undervisningsdepartementet bemyndiges inntil videre til å meddele slik tjenestefrihet og reisetil-
latelse i semestret for Universitetets lærere og
bestillingsmenn som er omhandlet i lov om Universitetet
i Oslo av 9 oktober 1905 § 20, 3 ledd.

Kongelig resolusjon.

7 juni.

I.

Med hjemmel i § 47 i lov av 9 juni 1903 om statskontroll
med skips sjødyktighet og § 26 i lov om sjøfarten
av 20 juli 1893 bestemmes:

1. §§ 17, 35 punkt i, 40, 42 og 43 i forskrifter om bygging av
livbåter m. v. av 15 mars 1940 forandres i samsvar med et frem-
lagt utkast,
2. §§ 7 og 10 i forskrifter angående redningsredskaper av 1 mai
1909 med senere forandringer gis et tillegg i samsvar med et
fremlagt utkast,
3. de under nr. 1 og 2 nevnte bestemmelser trer i kraft straks.

II.

Følgende bestemmelser oppheves:

1. Forskrifter om ekstraordinære redningsredskaper på skip i krigs-
farvann av 1 september 1939,
2. kongelig resolusjon av 29 mars 1940 om redningsredskaper og
redningsvester,
3. Administrasjonsrådets beslutning av 12 juni 1940 om ekstra-
ordinære redningsredskaper på skip i innenriks fart.

7 juni. Endringene i forskriftene om bygging av livbåter lyder så:

§ 17. Merking av livbåter.

En livbåts dimensjoner og antallet av de personer som den er godkjent til å kunne ta, skal merkes (hogges inn) i stevnen på båten med lett leselige tegn som ikke kan slettes ut. Videre skal båten være merket med skipets navn og hjemsted.

Båtbyggerens navn eller firmamerke samt byggeåret skal hogges inn (brennes inn) på innsiden av esingen akter.

De båter som godkjennes etter tilsyn (se § 18), skal forsynes med skipskontrollens stempel, som anbringes ved siden av båtbyggerens navn eller firmamerke.

§ 35. Redningsflåter til bruk på passasjerskip i internasjonal fart.

- i. Det antall personer flåten kan ta, skal merkes på flåten med lett leselige tegn som ikke kan slettes ut. Byggeåret skal hogges inn (brennes inn).

§ 40. Merking.

Det antall personer et flyteredskap kan ta, skal merkes på flyteredskapet med lett leselige tegn som ikke kan slettes ut. Byggeåret skal hogges inn (brennes inn).

§ 42. Utstyr til livbåter (båter av kl. I) og båter av klasse II.

(Se også § 43.)

A. I utenriks fart skal livbåter (båter av kl. I) og båter av klasse II være forsynt med:

1. En åre for hver rotofte, to reserveårer og en styreåre. Årene må være av ask eller annen jevn god tresort. Gran tillates ikke. Årene skal minst ha følgende lengde:

Båtenes lengde:	Årenes lengde:
inntil 6,1 m (20 fot eng.)	3,66—3,96 m (12—13 fot eng.)
» 6,7 » (22 » »)	3,96—4,27 » (13—14 » »)
» 7,31 » (24 » »)	4,27—4,57 » (14—15 » »)
over 7,31 » (24 » »)	4,57—4,88 » (15—16 » »)

Styreåra må være minst 30,5 cm (1 fot eng.) lengre enn de alminnelige årer og den skal være malt på bladet slik at den skiller seg ut fra de andre årer.

2. 1½ sett rogafler eller dobbelt sett tollepinner og en innretning for styreåra. Rogafleene må være like og kunne nyttes til alle hull i rogangene og til alle årer. De må festes med solid galvanisert kjetting til båten (ikke messingkjede). For styreåra skal det enten være en stropp av kledt veier eller en annen hensikts-

messig innretning til å holde styreåra på plass, ordentlig festet 7 juni. til akterstevnen eller esingen.

3. En båtshake med skaft av ask eller annen jevn god tresort ikke under 2,44 m (8 fot eng.) lang og ikke mindre enn 51 mm (2 tommer eng.) i diameter på midten av skaftet.

4. To plugger til hvert lensehull (plugger kreves ikke for de lensehull som er forsynt med hensiktsmessige automatiske ventiler). Lensepluggene må passe til lensehullene og være festet til båten med messinglenker. Lensehullene må være forsynt med bussinger.

5. Et øsekar og en galvanisert jernpøs, begge festet til båten med en stjert.

6. Ror med rorpinne. Roret skal forsynes med en anordning (splint eller lignende) slik at det ikke hukes av samt en fast anbrakt stjert til å feste gjennom et hull i akterstevnen.

7. To økser, en i hver ende av båten, og festet til båten med stjert.

8. Et bluss-apparat eller en blank lanterne fylt og ferdig til bruk med tilstrekkelig olje til å brenne i 12 timer. Bluss-apparat godkjennes ikke til passasjerskip i internasjonal fart.

9. Mast og godt seil med tilhørende rigg og festigheter og en seilpose av impregneret seilduk. Seilet skal være barket eller farget rødt.

10. Veskekompass med sertifikat fra offentlig kontrollkontor.

11. En sikkerhetsline som er anbrakt utenom esingen. Den må være solid med passende bukter, godt festet til båten med solide gjennomgående øyeskruer av galvanisert jern eller av metall.

På tankskip skal sikkerhetslinen være av flexible wire.

12. Et drivanker (sjøanker) av godkjent type og forsynt med godt manilla- eller hampetau av lengde og dimensjoner som følgende tabell viser:

Båtens lengde:

Lengde og omkrets av tauet:

Båtlengden multiplisert med:	Omkrets:
------------------------------------	----------

inntil 7,92 m (26 fot eng.)	3	63 mm (2 ½" eng.)
» 9,14 » (30 » »)	3	76 » (3" »)
over 9,14 » (30 » »)	4	88 » (3 ½" »)

I baugen på livbåtene skal det være anbrakt et halegatt og festet en solid kjetting for fastgjøring av slepetau eller drivankerline. Kjettingen skal rekke ca. ½ m foranfor stevnen og være forsynt med en ring eller kaus for 4' tau.

13. En tilstrekkelig lang og solid fangline.

På tankskip skal fanglinen være av flexible wire med godkjent slippanordning.

- 7 juni. 14. En beholder med $4\frac{1}{2}$ liter vegetabilsk eller animalsk olje. Beholderen skal være konstruert slik at oljen lett kan spres på vannet, og innrettes slik at den kan festes til drivankeret.
15. En vannbeholder av galvanisert jern med minst 3 liter fersk vann, en brødbeholdning med minst 1,5 kg brød, 450 gram kondensert sukret melk og 450 gr druesukker for hver person båten er bestemt til å ta. I alle tilfelle beregnes persontallet etter 10 kubikkfot eng. per person.
- I båter av lengde over 7,31 m (24 fot eng.) kan det anbringes 2 vannbeholdere istedenfor en. Beholderne må merkes med hvor mange liter de rommer og forsynes med vannmål som passer til spunshullet og som er festet til beholderen. Foruten spunshullet må vanntanker være utstyrt med passende stor luke for rengjøring og en skruplugg i bunnen for avtapning.
- Brødtankene må kunne lukkes forsvarlig så de er vanntette.
16. Godkjent rakettpistol med minst 20 stk. røde lysrakatter og 1 pakke stormfyrstikker, en elektrisk lommelykt, 3 små aluminiumskrus,*) et stykke impregnert lerret til oppsamling av regnvann,*) et kart klebet opp på lerret over de farvann skipet seiler i,*) en lommekniv forsynt med hermetikkåpner,*) alt oppbevart i en vanntett beholder som er fast anbrakt i båten.
17. En solid fast anbrakt håndpumpe av tilstrekkelig størrelse som gir godt vann til å holde båten lens med. Pumpen må være forsynt med et avløpsrør eller slange til å legge over esingen. I livbåter på tankskip skal dennepumpe også ha inntak fra sjøen, så den i påkommende tilfelle kan benyttes til å oversprøyte båten med vann.
18. Førstehjelpsutstyr med bruksanvisning fastsatt av Helsedirektøren.
19. Blåselur og signalspeil.
20. Et fiskesnøre, komplett med søkke og kroker.
21. Seilhanske, nål og seilgarn.
22. En kasteline.
23. På tankskip skal livbåtene være forsynt med passende skumbrannslukningsapparat. Videre skal livbåtene på tankskip være utstyrt med et teppe av asbest, størrelse ca. 8 fot × 6 fot. Teppet skal oppbevares i båten i en vanntett seildukspose og skal være klart til øyeblikkelig bruk.
24. Islandstrøyer eller lignende varmt tøy og ullstrømper tilstrekkelig til vakthavende maskinbesetning. Dette kan oppbevares i nærheten av livbåtene på et lett tilgjengelig sted.

*) Gjelder kun for utenriks fart.

B. I innenriks fart skal båtene være forsynt med det utstyr 7 juni. som er påbudt foran i nr. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 8, 11, 13, 16 og 17. På passasjerskip i innenriks fart skal båtene dessuten være forsynt med det som er påbudt foran i nr. 7 og 14.

§ 43. Tilleggsutstyr til livbåter (båter av kl. I) og båter av kl. II til passasjerskip i internasjonal fart.

Foruten det utstyr som er nevnt i § 42, skal livbåter (båter av kl. I) og båter av kl. II på passasjerskip i internasjonal fart ha utstyr etter følgende regler:

Livbåter med motor behøver ikke å være utstyrt med mast og seil og bare med halvparten av den normale utrustning med årer, men de skal utstyres med to båtshaker.

Pontongbåter skal ikke ha lensehull, men de skal ha minst to lensepumper.

Passasjerskip i Nord-Atlanterhavsfart (nordenfor 35 grader nordlig bredde) behøver bare å ha et visst av Sjøfartskontoret fastsatt antall av båtene utstyrt med mast og seil og behøver bare å føre halvparten av den påbudte mengde kondentert melk.

Livbåter med motor som er påbudt, skal være utstyrt med radiotelegrafisk utstyr og med lyskaster. Kravene til det radiotelegrafiske utstyr med hensyn til rekkevidde og styrke fastsettes av Sjøfartskontoret.

Lyskasteren skal omfatte en lampe på minst 80 watt, en effektiv reflektor og en energikilde tilstrekkelig til effektivt å belyse en lysfarget gjenstand over en bredde av ca. 18 m (60 fot eng.) i en avstand av 180 m (200 yards) i et samlet tidsrom av 6 timer. Den skal være i stand til å virke uavbrutt i minst 3 timer.

Når kraften til det radiotelegrafiske anlegg og til lyskasteren hentes fra samme energikilde, skal denne være tilstrekkelig til å sikre deres samtidige virksomhet.

Endringen i forskriftene om redningsredskaper lyder så:

Tillegg til § 7:

På skip i utenriks fart skal en av livbåtene og på tankskip to av livbåtene være forsynt med motor av passende størrelse. På fartøyer under 500 brutto tonn kan benyttes en pålitelig påhengsmotor av passende størrelse. Motorbåten skal ha ombord et passende langt, solid tau for slepning av andre båter. Til festighet for sleperen må båten være forsynt med puller eller annen solid innretning.

På tankskip skal livbåter som heretter anbringes ombord, være bygd av stål (metall).

På tankskip som heretter bygges og som skal føre 3 livbåter, skal

7 juni. så vidt mulig den ene av disse, og hvis skipet skal føre 4 eller flere livbåter, to av disse anbringes midtskips.

Fartøyer på 500 brutto tonn og derover som anvendes i kystfart over 30 nautiske mil utaskjærs eller større fart, skal være utstyrt med et linekastende apparat som er godkjent av Sjøfartskontoret.

Tillegg til § 10:

Skip i utenriks fart skal være utstyrt med en tauleider for hver livbåt. Leiderne skal være solide og tilstrekkelig lange til å rekke ned til livbåten fra tomt skip.

Det skal mellom toppene på båtdavitene være strukket en solid wire, som skal være forsynt med et passende antall (minst 4) liner av ikke under 3" tykkelse for å lette besetningen i å komme ned i livbåtene etter at disse er satt på vannet. Linene skal være så lange at de rekker ned til båtene fra tomt skip.

Alle livbåter plasert under daviter skal på skip på 1500 brutto tonn og derover i utenriks fart være forsynt med godkjent anordning («skates») for å lette båtenes utsetning når skipet har slagside.

På tankskip som heretter bygges, skal det være anbrakt spesielle vinsjer for utsetning eller opphivning av livbåtene. Alle blokker for båtaltjer skal være av stål (metall) og taljeløperne skal være av godkjent flexible wire. Arrangementet skal på forhånd godkjennes av Sjøfartskontoret.

7 juni. Kongelig resolusjon.

I medhold av § 8 i lov nr. 14 av 9 juni 1939 om kåring av alshingster og avsnitt II i lov nr. 15 av 9 juni 1939 om endring i lov av 4 juli 1919 om innskrenkning i adgangen til å slippe hingster, graokser, geitebukker og graværer på beite, bestemmes at disse lover trer i kraft straks. Samtidig oppheves Administrasjonsrådets vedtak av 6 september 1940 om ikrafttreden av lov nr. 14 av 9 juni 1939 og «forordning» av 27 november 1940 om ikrafttreden av lov nr. 15 av 9 juni 1939.

7 juni. Kongelig resolusjon.

I medhold av § 13, 2 ledd, littr. b. i lov om jords fredning av 16 mai 1860 bestemmes at i Tiller herred, Sør-Trøndelag fylke, skal gjerde anses for lovlig, når det er så tett og sterkt at det freder for hest og storfe.

Utgiver: Statsråd-sekretær Leif Østern.